

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf. I. 20.752/2011/5. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Fóris Kálmán ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (címe) felperesnek, a Dr. Kiss Miklós ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében - melybe az alperes pernyertessége érdekében a Dr. Polecsák Mária ügyvéd (címe) által képviselt UNIQA Biztosító Zrt. (címe) beavatkozott - a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 6.P.21.017/2011/14. számú ítélete ellen a felperes részéről 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek és a beavatkozónak személyenként 10 000 (Tízezer) forint másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes előadása szerint 2004. április hónapban az alperes nőgyógyászati klinikáján nőgyógyászati kúpra vonatkozó receptet kapott azzal az orvosi utasítással, hogy azt előírás szerint használja fel. Ezt a nem nevesített gyógyszerkészítményt a felperes kiváltotta, 90 %-ban felhasználta, azonban a nőgyógyászati kúp perubalzsamot tartalmazott, melytől a felperes gyógyszermérgezést kapott. Emiatt 12 000 000 Ft és annak 2007. január 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest kártérítés címén.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, a perbe az alperes pernyertessége érdekében felelősségbiztosítója beavatkozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és arra kötelezte, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 125 000 Ft perköltséget. Határozatának indokolásában a Pp. 164. §-ának (1) bekezdése, a Pp. 3. §-ának (3) bekezdése, valamint 141. §-ának (6) bekezdése felhívásával megállapította, hogy a felperes nem bizonyította

azt a tényt, hogy 2004. március-április hónapban az alperes bármely orvosától nőgyógyászati kúpra vonatkozó receptet kapott volna, továbbá, hogy az így felírt gyógyszerkészítmény használatára vonatkozó orvosi előírást kapott volna. Ebből következően azt sem bizonyította, hogy az általa hivatkozott nőgyógyászati kúp perubalzsamot tartalmazott és hogy emiatt gyógyszermérgezése keletkezett. Az tény, hogy az allergia-vizsgálat a felperesnél perubalzsam túlérzékenységet igazolt, azonban ebből nem következik, hogy bármikor is ilyen tartalmú gyógyászati készítményt használt volna, illetve, hogy ezzel okozati összefüggésben gyógyszermérgezést szenvedett volna el.

Miután a felperes sem az alperesi károkozó magatartás tényét, sem a károsodás tényét, sem a kettő közötti okozati összefüggést sikeresen nem bizonyította, az alperes kártérítési felelőssége nem volt megállapítható. A kártérítési elemek bizonyításának hiányában mellőzte az igazságügyi orvos-szakértői kirendelésére vonatkozó indítvány teljesítését. A felperes által fizetendő perköltség összegét mérsékelte arra figyelemmel, hogy a kiemelkedően magas pertárgyérték mellett csekély terjedelmű bizonyítási eljárás lefolytatására, valamint mindössze két tárgyalás megtartására került sor.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az első fokú ítélet megváltoztatásával az alperes kereseti kérelme szerinti marasztalását kérte. Álláspontja szerint az ítéletből az állapítható meg, hogy nem vitatott az a tény, miszerint egészségkárosodását egy perubalzsam nevű anyagra fennálló allergiája okozta, amely betegsége nem volt gyógyítható, és amelynek szövődményei jelenlegi állapotát is eredményezték. A fellebbezéséhez csatolta az Országos Egészségbiztosítási Pénztár Észak-alföldi Területi Hivatala által 2011. október 24-én kiállított igazolást, amely a 2004. március 1-től 2004. április 15-ig terjedő időszakban az általa kiváltott gyógyszerek elnevezését tartalmazza, melyek között szerepelnek kúpok és olyan gyógyszerek, amelyek perubalzsamot tartalmaznak.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet indokai szerinti helybenhagyását kérte.

A beavatkozó fellebbezési ellenkérelme szintén az első fokú ítélet helybenhagyására irányult, továbbá hivatkozott arra, hogy a felperes igénye elévült.

A felperes fellebbezése alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta, az abból levont következtetése is helytálló volt.

A felperes által a fellebbezéshez csatolt - az Országos Egészségbiztosítási Pénztár Észak-alföldi Területi Hivatalától származó - receptkiváltási lista a másodfokú eljárásban a Pp. 235. §-ának (1) bekezdésében írtak miatt érdemben nem volt figyelembe vehető. A fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény, vagy új bizonyíték az első fokú határozat hozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására.

A bíróság köteles a jogvita eldöntése érdekében a bizonyításra szoruló tényekről, a bizonyítási teherről, illetve a bizonyítás sikertelenségének következményeiről a feleket előzetesen tájékoztatni. Az elsőfokú bíróság a 6.P.21.017/2011/8. számú tárgyalási jegyzőkönyvben a Pp. 3. §-ának (3) bekezdése alapján tájékoztatta a jogi képviselővel eljáró felperest, hogy őt terheli az általa hivatkozott alperesi intézményben történt ellátás az alperes által felírt és perubalzsamot tartalmazó gyógykészítmény ténye vonatkozásában és figyelmeztette arra is, hogy erre vonatkozó bizonyítási indítványát 15 napon belül terjessze elő, ellenkező esetben a Pp. 141. §-ának (6) bekezdése alapján a további bizonyítékainak, indítványainak és nyilatkozatainak bevétele nélkül a rendelkezésre álló adatok alapján fog határozatot hozni. A felperes a bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, a másodfokú eljárásban már nem hozhatja fel azokat a tényállításait és bizonyítékait, amelyeket az elsőfokú eljárásban meg sem kísérelt előadni, tényállításai és bizonyítékai előterjesztésével alapos ok nélkül késlekedett.

A beavatkozó fellebbezési ellenkérelmében elévülési kifogást terjesztett elő. A felperes arra hivatkozott, hogy károsodása ugyan 2004-ben bekövetkezett, azonban egészségi állapota miatt nem volt abban a helyzetben, hogy 2011. áprilisáig igényét előterjessze. Ebben a körben belgyógyászati és pszichiátriai kezelésére hivatkozott. A csatolt orvosi igazolások szerint a belgyógyászat ambuláns úton kezelte a felperest, a Pszichiátriai Osztálya 2005. március 17-től 2005. április 14-ig kezelte.

A Ptk. 326. §-ának (1) bekezdése értelmében az elévülés akkor kezdődik, amikor a követelés esedékessé vált. A (2) bekezdés szerint ha a követelést a jogosult menthető okból nem tudja érvényesíteni, az akadály megszűnésétől számított egy éven belül - egy éves vagy ennél rövidebb elévülési idő esetében pedig három hónapon belül - a követelés akkor is érvényesíthető, ha az elévülési idő már eltelt, vagy abból egy évnél, illetőleg három hónapnál kevesebb van hátra. Az elévülés nyugvását idézi elő minden olyan esemény, amely miatt a jogosult követelését menthető okból nem tudja érvényesíteni.

A kezelési lapok szerint a felperes igénye érvényesítésében akadályozva nem volt, kereseti előadása szerint is 2004. októberében érezte úgy, hogy jogi megoldást kell keresnie egészségi károsodására. Ennek érdekében az **O.Gy.I-hez** fordult - jogi képviselője útján - annak közlése érdekében, hogy az alperes 2004. április 16-án elvégzett vizsgálata és az azt megelőző beavatkozása rosszul lett okozhatta-e, illetve a gyógyszernek lehettek-e olyan tünetei, amelyeket ő átélt. Ezek is azt támasztják alá, hogy az igény érvényesítésében a felperes nem volt akadályozva, azonban azt nem megfelelő helyen kezdeményezte.

A fentiek miatt a fellebbezési szakban előterjesztett elévülési kifogásra figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a felperes igénye elévült.

A fellebbezési eljárásban a felperes pervesztes lett, ezért a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése értelmében köteles az alperes és a beavatkozó javára perköltséget fizetni, amelynek összegét az ítélet tábla a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése,

valamint (6) bekezdése alapján mérsékelt összegben állapította meg, figyelemmel a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységre.

A perköltség vonatkozásában a teljesítési határidő a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésén alapul.

A felperes személyes költségmentesség kedvezményében részesült, ezért a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74. §-ának (3) bekezdése értelmében irányadó, a költségmentesség bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

D e b r e c e n, 2012. március hó 22.

Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta s.k. a tanács elnöke, Dr. Bakó Pál s.k. bíró, Szilágyiné dr. Karsai Andrea s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő